

Reputația unui partid, ca și a unei persoane, depinde de respectarea unor reguli. A unor reguli europene, dacă vorbim despre un partid care se pretinde proeuropean, ca PD, de exemplu.

Atunci când Pavel Filip, în calitatea lui de premier în exercițiu al Republicii Moldova, refuză să le explice jurnaliștilor de ce a cerut Ucrainei să suspende sancțiunile aplicate Uzinei Metalurgice de la Râbnîța, el dă dovadă de dispreț față de cetățeni, se comportă ca reprezentant al unui stat în care domină niște principii arbitrare, relative și unde urmarea strictă a legilor și procedurilor, transparența nu sunt obligatorii, scrie Nicolae Negru pe www.ziarulnational.md, preluat de Romanian Global News.

Din scrisoarea adresată de Pavel Filip lui Petro Poroșenko nu este clar de ce își bate capul prim-ministrul Republicii Moldova de starea financiară a Uzinei Metalurgice dintr-un raion separatist. A fost rugat de autoritățile de la Tiraspol, ca UM să poată efectua vărsămintele obligatorii în bugetul autoproclamatei republici? I s-au adresat muncitorii de la uzina respectivă? A făcut-o din propria inițiativă, pentru că sancțiunile ucrainene se răsfrâng prin ricoșeu asupra principalului furnizor de metal uzat către UM, Metalferos, din dreapta Nistrului, în care statul deține 78% din acțiuni? Sau a intervenit pentru că sunt afectate interesele unor oameni de afaceri din stânga Nistrului și din dreapta Nistrului?

Ce a obținut Chișinăul în schimbul avocației sale în favoarea separatiștilor? E faptul că Tiraspolul pretinde că Varnița îi aparține, că „e ocupată temporar de Republica Moldova”? Sau recunoștința lor se manifestă prin instalarea de noi posturi de grăniceri în Zona de Securitate? Sau drept plată trebuie socotite autobuzele cu alegători trimise să voteze pentru „candidații independenți” aleși deputați în Parlamentul Republicii Moldova?

Nu afirmăm că scrisoarea lui Pavel Filip este neapărat ilegală și dăunătoare. S-ar putea ca aceasta să fie motivată de niște rațiuni de stat. Numai că cetățenii trebuie să fie informați, să nu se aleagă cu impresia că pentru Guvern primează relațiile dintre oligarhul Plahotniuc și oligarhul Gușan, că premierul acționează în interesul separatiștilor sau al unor oameni de afaceri, dar în detrimentul Republicii Moldova. Această impresie nu le sporește optimismul și încrederea față de stat și instituțiile sale, dar nici față de PD și liderul său.

Nicolae Negru: Uzina Metalurgică și tortul lui Plahotniuc

Scris de Chișinău, România de Est (Basarabia) / Romanian Global News
Luni, 06 Mai 2019

Nu e singurul caz în care cetățeanul se alege cu percepția că trăiește în statul lui Plahotniuc, că el influențează politica Guvernului în beneficiul afacerilor sale sau ale prietenilor săi, fără să-i pese de consecințe, de faptul că, în felul acesta, își taie creanga pe care stă ca lider de partid. Recentele privatizări (Air Moldova, cantina de pe str. Livezilor, o parte din Casa Presei) ridică și ele niște semne de întrebare, la care Guvernul răspunde formal, cu dispreț față de interesul presei.

Dacă Plahotniuc a ales să fie politician european, el trebuie să se comporte ca politician european. Nu poți fi, concomitent, și politician, și om de afaceri. Nu poți să mănânci tortul și să-l păstrezi în același timp, spune un proverb englez.